CONCEPTNOTA

EEN INTERFEDERAAL KADER VOOR ACTIEPLANNEN TEGEN DISCRIMINATIE

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

Inhoud

1. Van versnippering naar samenhang 3

1.1. De uitdaging 3

1.2. Een maatschappelijk en internationaal momentum 3

1.3. Naar een realistisch en werkbaar antwoord 3

2. Een Interfederaal Kader voor Actieplannen tegen Discriminatie 4

2.1. Kern van het voorstel 4

2.2. Dynamische interfederale actieplannen 5

2.3. Brede inzetbaarheid 6

3. Interfederaal hoofdstuk 6

4. Transversale maatregelen 7

4.1. Een gedeelde basis met thematische verfijning 7

4.2. Centrale coördinatie 8

5. Eigen bijdrage van de deelnemende overheden aan een interfederaal actieplan 8

5.1. Modaliteiten van bijdrage 8

5.2. Richtlijnen voor bijdrage 10

6. Samenwerking als structurele bouwsteen 10

6.1. Samenwerkingen in bijdragen 10

6.2. Samenwerking met het middenveld 11

7. Monitoring en Evaluatie 11

7.1. Monitoring en evaluatie van de eigen bijdrage 11

7.2. Monitoring en evaluatie van het Interfederaal Kader zelf 12

8. Van concept naar uitvoering 13

8.1. Voorstelling en formele goedkeuring 13

8.2. Eerste concrete toepassing van het IKAD 14

8.3. Uitvoering en opvolging bij roterend voorzitterschap 15

9. Indicatieve tijdslijn 16

10. Communicatie 17

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

1. VAN VERSNIPPERING NAAR SAMENHANG

Deze conceptnota vormt de basis voor een Interfederaal Kader voor Actieplannen tegen Discriminatie (IKAD), dat de ontwikkeling en uitvoering van thematische interfederale actieplannen – in eerste instantie tegen racisme en voor de bescherming van LGBTI+-rechten – moet stroomlijnen en versterken.

1.1. DE UITDAGING

België beschikt over een breed scala aan initiatieven tegen discriminatie op alle beleidsniveaus, met waardevolle actieplannen, projecten en wetgeving die getuigen van een gedeeld engagement. Toch blijft het geheel vandaag te vaak versnipperd: verschillen in focus, timing en methodologie bemoeilijken een globale beoordeling en communicatie van de impact, waardoor België veel doet maar zelden met één duidelijke stem spreekt. **Die versnippering ondermijnt niet de intentie, maar wel de effectiviteit van het beleid tegen discriminatie. De strijd tegen discriminatie overschrijdt immers bevoegdheidsgrenzen en doorkruist alle maatschappelijke domeinen**. Geen enkele overheid kan dit alleen aanpakken, samenwerking is noodzakelijk. De Belgische staatsstructuur maakt die samenwerking complex maar niet onmogelijk: de afgelopen jaren is meermaals gebleken dat gecoördineerde actie tussen verschillende overheden werkt, op voorwaarde dat rolverdeling, methodologie en respect voor bevoegdheden helder zijn. **Een interfederaal kader** is daarom geen bijkomend beleidsniveau, maar een instrument dat bestaande energie bundelt en samenwerking structureel maakt, met behoud van beleidsautonomie.

1.2. EEN MAATSCHAPPELIJK EN INTERNATIONAAL MOMENTUM

De roep om meer samenhang in het Belgische beleid tegen discriminatie komt niet uit het niets. **Internationale aanbevelingen en binnenlandse ontwikkelingen wijzen al jaren op de nood aan een gecoördineerde, interfederale aanpak die versnippering overstijgt**. Internationale instellingen vragen België om nationale actieplannen uit te werken, onder meer via Europese strategieën voor LGBTI+-rechten en de bestrijding van racisme, en via VN-mechanismen zoals EMLER, ECRI en opeenvolgende UPR-cycli. Ook middenveld en gelijkheidsorganen pleiten voor een coherente, meetbare aanpak die bestaande initiatieven verbindt en zo de kwaliteit en geloofwaardigheid van het beleid versterkt. De huidige context creëert bovendien een bijzonder momentum. Nieuwe Europese strategieën (zoals de LGBTI+-strategie 2026–2030 en het EU-actieplan tegen racisme 2025–2030) vragen concrete nationale plannen. In 2026 is het bovendien 25 jaar geleden dat België zich in Durban engageerde voor een nationaal actieplan tegen racisme. Tegelijk staan veel overheden op een keerpunt in hun beleidscyclus: plannen lopen af, worden herzien of nieuw gelanceerd. Dit biedt een natuurlijke gelegenheid om de volgende generatie initiatieven te verankeren in één gedeeld engagement.

Door dit momentum te benutten, kan België twee doelen tegelijk bereiken: de kwaliteit en impact van elk afzonderlijk initiatief versterken én naar buiten treden met één herkenbaar, geloofwaardig verhaal in de strijd tegen discriminatie**. België beschikt over de expertise, structuren en engagementen; de uitdaging is nu om die te verbinden tot één geheel**.

1.3. NAAR EEN REALISTISCH EN WERKBAAR ANTWOORD

Eerdere pogingen tot interfederale actieplannen leerden dat **een uniforme *one size fits all*-aanpak niet werkt**: maatregelen zonder ruimte voor differentiatie verliezen draagvlak. Maar een te vrijblijvende samenwerking leidt tot een optelsom van losse plannen zonder gezamenlijke koers. Het antwoord ligt in het

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

midden: één kader dat duidelijke richting geeft, maar ruimte laat voor eigen accenten, timing en beleidsprioriteiten. Net daarin schuilt de sterkte van dit voorstel: het vertrekt van gedeelde principes, terwijl de deelnemende overheden zelf bepalen hoe ze die binnen hun bevoegdheden invullen. Zo ontstaat een werkbaar en duurzaam evenwicht tussen samenhang en differentiatie.

Dat is precies wat **het Interfederaal Kader voor Actieplannen tegen Discriminatie (IKAD)** beoogt: geen nieuwe structuren of complexe procedures, maar een gedeelde methodologie om bestaande en toekomstige initiatieven op elkaar af te stemmen. **Het IKAD bundelt wat vandaag verspreid is via een helder, modulair kader**: vaste bouwstenen die voor iedereen gelden, gecombineerd met ruimte voor een eigen bijdrage van de deelnemende overheden. Het rust op enkele kernprincipes: een gemeenschappelijke aanpak die de ontwikkeling van thematische interfederale actieplannen vergemakkelijkt, transversale maatregelen die samenwerking en gedeelde prioriteiten verankeren, monitoring en evaluatie die bijsturing mogelijk maken, en ruimte voor differentiatie. **Want de keuze is helder: ofwel blijven we versnippering beheren, ofwel kiezen we voor een realistisch en haalbaar antwoord dat binnen onze staatsstructuur wél werkt.** Het Interfederaal Kader voor Actieplannen tegen Discriminatie is dat antwoord.

2. EEN INTERFEDERAAL KADER VOOR ACTIEPLANNEN TEGEN DISCRIMINATIE

Het Interfederaal Kader voor Actieplannen tegen Discriminatie (IKAD) vertaalt de in hoofdstuk 1 geschetste ambitie naar een concreet, werkbaar instrument: **een modulaire methodologie die richting geeft zonder uniformiteit op te leggen**. Elk deelnemende overheid behoudt eigen prioriteiten, maar binnen een gedeelde structuur die samenwerking ondersteunt.

Het voorstel kwam tot stand **onder coördinatie van de federale Cel Gelijke Kansen**, op basis van grondige analyse en brede consultatie. Beleidsdocumenten, ervaringen van antiracismeactoren en het LGBTI+-middenveld, lessen uit eerdere actieplannen en inzichten uit andere domeinen (zoals gendergerelateerd geweld en handicap) werden geïntegreerd, in nauwe dialoog met de administraties van de deelstaten. Zo ontstond een coherente interfederale werkwijze die de fundamenten legt voor duurzame samenwerking.

2.1. KERN VAN HET VOORSTEL

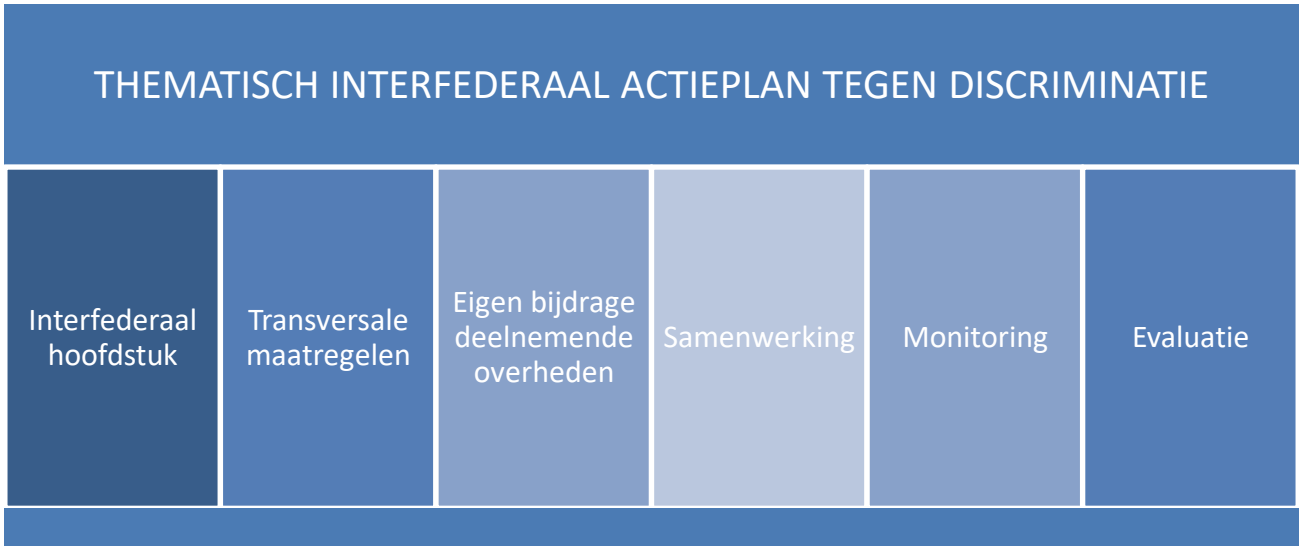
Het IKAD fungeert als **één gemeenschappelijke werkwijze voor de ontwikkeling, uitvoering en opvolging van thematische interfederale actieplannen tegen discriminatie**. Het legt niet zozeer vast wát de deelnemende overheden moeten doen, maar biedt een manier om hun inspanningen op elkaar af te stemmen zodat het geheel sterker, zichtbaarder en consistenter wordt. Zo blijft er ruimte voor eigen beleidsaccenten, binnen één overkoepelend en herkenbaar actieplan.

Binnen dit kader worden thematische interfederale actieplannen – bijvoorbeeld rond racismebestrijding of LGBTI+-rechten – **uitgewerkt volgens een modulaire structuur**: **één interfederaal actieplan met "differentiële hoofdstukken"**, met een gemeenschappelijke ruggengraat voor alle deelnemende overheden en hoofdstukken waarin elke overheid haar bijdrage autonoom vormgeeft.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

Deze geïntegreerde structuur steunt op zes bouwstenen:
(1) **een interfederaal hoofdstuk** met gezamenlijk vastgelegde uitgangspunten en afspraken,
(2) **transversale maatregelen** die samenwerking over bevoegdheidsgrenzen heen verankeren,
(3) eigen **bijdrage van de deelnemende overheden** binnen een Interfederaal Actieplan,
(4) **samenwerking** tussen de overheden en met het middenveld,
(5) afgestemde **monitoring** en
(6) **evaluatie** die transparantie en continuïteit over legislaturen heen verzekert.

Het modulaire karakter houdt het actieplan coherent als één interfederaal plan, ook al voeren de deelnemende overheden eigen acties uit, en sluit aan bij Europese richtsnoeren voor nationale actieplannen, die pleiten voor geïntegreerde, nationaal gedragen strategieën met duidelijke doelen, indicatoren en governance, maar tegelijk ruimte laten om federale of gedecentraliseerde structuren te respecteren.

2.2. DYNAMISCHE INTERFEDERALE ACTIEPLANNEN

De derde bouwsteen garandeert dat het systeem tegelijk flexibel blijft. Thematische interfederale actieplannen tegen discriminatie worden niet opgevat als statische documenten, maar als dynamische beleidskaders die zich ontwikkelen in functie van de realiteit van de deelnemende overheden. Deze dynamiek is essentieel in een complexe staatsstructuur, waar overheden met verschillende plancycli, beleidsaccenten en maatschappelijke uitdagingen werken. De deelnemende overheden bepalen namelijk zelf hoe ze bijdragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan tegen discriminatie (zie hoofdstuk 5). De modulaire opbouw van het IKAD maakt daarnaast een gefaseerde instroom van bijdragen mogelijk: overheden kunnen integreren op het ritme van hun eigen planontwikkeling, zonder het gezamenlijke proces te vertragen. Hierdoor kunnen interfederale actieplannen van bij de lancering een eerste basis bevatten, maar geleidelijk worden uitgebouwd naarmate nieuwe bijdragen van de deelnemende overheden worden geïntegreerd. Doorheen de looptijd groeien de thematische actieplannen zo uit tot steeds volledige en meer samenhangende documenten. Deze dynamiek betekent niet dat samenhang verloren gaat. Het gemeenschappelijke interfederale hoofdstuk, de transversale maatregelen en de afgesproken governance waarborgen een gedeelde richting, terwijl de evolutie van de actieplannen ruimte laat voor differentiatie, actualisering en bijsturing.

Zo blijven de interfederale actieplannen afgestemd op uiteenlopende institutionele en maatschappelijke realiteiten, terwijl ze als één coherent geheel toch beantwoorden aan internationale en Europese verwachtingen en tegelijk thematisch samenhangende plannen tegen discriminatie mogelijk maken die de complexiteit van de Belgische staatsstructuur overstijgen.

2.3. BREDE INZETBAARHEID

Het IKAD is ontworpen als een kader dat op alle erkende discriminatiegronden kan worden toegepast. Het biedt een gemeenschappelijke, modulaire methodologie die samenhang garandeert, maar tegelijk ruimte laat voor de eigen inbreng van de deelnemende overheden. Binnen deze gedeelde werkwijze kunnen thematische interfederale actieplannen worden ontwikkeld voor uiteenlopende discriminatiegronden, telkens met dezelfde bouwstenen en governance, maar met maatregelen die zijn afgestemd op de specifieke realiteit van elke discriminatiegrond.

Aan de deel-IMC Gelijke Kansen en racismebestrijding zal voorgesteld worden om het IKAD prioritair toe te passen op twee thema's waar de nood aan samenhang en de internationale verwachtingen het grootst zijn: de bestrijding van racisme en de bescherming van LGBTI+-rechten (zie verder). Deze eerste toepassing laat toe om de methodologie in de praktijk te testen en te verfijnen, met de mogelijkheid het kader nadien in te zetten voor andere discriminatiegronden. Zo hoeft niet telkens vanaf nul te worden onderhandeld over de methodologie.

Het succes van het IKAD hangt echter af van de bereidheid van alle deelnemende overheden om zich te verbinden aan een gemeenschappelijk kader. Flexibiliteit is geen vrijblijvendheid: differentiatie kan, maar binnen een coherent geheel waarvoor alle deelnemende overheden gezamenlijk verantwoordelijkheid opnemen. Daarom vormt de eerste bouwsteen – het interfederale hoofdstuk – een cruciaal vertrekpunt.

3. INTERFEDERAAL HOOFDSTUK

Het interfederaal hoofdstuk vormt **het gemeenschappelijke vertrekpunt voor elk thematisch Interfederaal Actieplan**. Het bundelt de afspraken die alle deelnemende overheden samen onderschrijven en fungeert als de overkoepelende paraplu waarbinnen hun bijdragen worden uitgewerkt. Op die manier ontstaat één samenhangend geheel dat richting geeft aan de gezamenlijke aanpak, terwijl elke overheid binnen haar bevoegdheden eigen accenten en prioriteiten kan blijven leggen.

Het interfederaal hoofdstuk bevat namelijk **het overzicht van de deelnemende overheden en de manier waarop zij bijdragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan**, zoals uiteengezet in hoofdstuk 5. Door deze flexibele aanpak kunnen overheden aansluiten op het ritme van hun eigen plancyclus, terwijl ze toch deel uitmaken van een gezamenlijk traject. Het engagement gaat echter verder dan het leveren van een bijdrage alleen: alle deelnemende overheden verbinden zich ertoe om binnen hun bevoegdheden actief bij te dragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan. Het interfederaal karakter rust daarmee niet op verplichtingen, maar op gedeeld eigenaarschap en gedeelde verantwoordelijkheid.

Daarnaast worden in dit hoofdstuk **de concrete afspraken vastgelegd over uitvoering, opvolging, evaluatie en communicatie**. Deze afspraken bepalen hoe transversale maatregelen worden gecoördineerd, hoe

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

bijdragen worden geïntegreerd, hoe resultaten worden gemonitord en hoe de gezamenlijke vooruitgang zichtbaar wordt gemaakt. Ze zorgen voor een duidelijke werkwijze die betrouwbaarheid, transparantie en samenhang garandeert. De federale Cel Gelijke Kansen speelt hierbij een ondersteunende en coördinerende rol.

Bij de ontwikkeling van thematische interfederale plannen tegen discriminatie wordt bovendien rekening gehouden met **initiatieven in andere beleidsdomeinen die relevant zijn voor de bestrijding van discriminatie**, zoals armoede, gezondheid, veiligheid, handicap of gender. Omdat verschillende vormen van kwetsbaarheid vaak samen optreden en elkaar kunnen versterken, is afstemming met die bestaande plannen noodzakelijk om overlap te vermijden en lacunes te voorkomen. In het interfederaal hoofdstuk wordt daarom aangegeven welke initiatieven in andere beleidsdomeinen relevant zijn. Die afstemming gebeurt in de eerste plaats via gerichte verwijzingen in het interfederaal hoofdstuk naar bestaande initiatieven, zodat ze worden erkend en benut zonder ze te moeten overnemen of opnieuw uitwerken in aparte acties.

Op die manier vormt het interfederaal hoofdstuk de ruggengraat van elk thematisch actieplan: het geeft richting aan de gezamenlijke aanpak, zorgt ervoor dat de bijdragen van de deelnemende overheden binnen één gemeenschappelijk kader vallen, en garandeert dat de strijd tegen discriminatie niet wordt benaderd als een optelsom van losse initiatieven maar als een coherente inspanning die de krachten bundelt over bevoegdheidsniveaus heen.

4. TRANSVERSALE MAATREGELEN

Naast het interfederaal hoofdstuk vormen de transversale maatregelen de tweede bouwsteen van het IKAD. Waar het interfederaal hoofdstuk de gedeelde afspraken vastlegt, **maken de transversale maatregelen de samenwerking over beleidsniveaus heen concreet**. Het gaat om initiatieven die pas hun volle effect hebben wanneer ze bevoegdheidsgrenzen overstijgen. Daarbij gaat het enerzijds om vaste, niet-thematische maatregelen die voor alle thematische actieplannen gelden, en anderzijds om themaspecifieke maatregelen die eigen zijn aan het onderwerp en de noden van elk afzonderlijk actieplan.

4.1. EEN GEDEELDE BASIS MET THEMATISCHE VERFIJNING

Aan de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding zullen **3 transversale maatregelen** worden voorgesteld. Kwaliteit primeert daarbij op kwantiteit: het gaat om een beperkt aantal goed onderbouwde, niet-thematische maatregelen die gelden voor alle thematische interfederale actieplannen tegen discriminatie die in het kader van de deel-IMC worden ontwikkeld, zoals de plannen tegen racisme en ter bescherming van LGBTI+-rechten. Ze blijven in principe gelden tot de eindevaluatie van het IKAD voorzien in 2031, met ruimte om hun doeltreffendheid tijdens de monitoring te herevalueren (zie verder).

Daarnaast kunnen binnen elk thematisch Interfederaal Actieplan tegen discriminatie bijkomende, meer specifieke transversale maatregelen uitgewerkt worden. Die spelen in op de eigen beleidsnoden en maatschappelijke uitdagingen van het thema en vullen de drie vaste maatregelen aan met gerichte initiatieven. Zo blijft elk thematisch plan afgestemd op de concrete realiteit van de betrokken discriminatiegrond. Binnen de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding zal voor elk thematisch Interfederaal Actieplan – in eerste instantie voor de plannen tegen racisme en ter bescherming van LGBTI+-

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

rechten – eerst worden beoordeeld of aanvullende thematische transversale maatregelen noodzakelijk zijn. Wanneer binnen de deel-IMC consensus ontstaat over die noodzaak, worden concrete voorstellen van maatregelen uitgewerkt door de federale Cel Gelijke Kansen en ter validatie voorgelegd aan de deel-IMC.

4.2. CENTRALE COÖRDINATIE

De operationele uitwerking van de goedgekeurde transversale maatregelen – aangevuld met eventuele thematische transversale maatregelen – gebeurt door de federale Cel Gelijke Kansen. Per maatregel worden doelstellingen, indicatoren, verantwoordelijke entiteiten, timing en rapporteringsmodaliteiten vastgelegd, zodat van bij de start een duidelijke koppeling met monitoring en evaluatie bestaat. Deze operationele voorstellen worden vervolgens ter goedkeuring voorgelegd aan de deel-IMC. Na validatie van de operationele uitwerking door de deel-IMC staat de federale Cel Gelijke Kansen in voor de centrale coördinatie en opvolging van de transversale maatregelen, in nauwe samenwerking met de administraties van de deelnemende overheden.

Het succes van de transversale maatregelen steunt echter op het principe van gedeelde verantwoordelijkheid. De federale coördinatie zorgt voor de nodige samenhang, methodologische ondersteuning en opvolging, maar de daadwerkelijke uitvoering vergt een actieve inzet van alle deelnemende overheden.

De voortgang van de transversale maatregelen wordt opgevolgd aan de hand van vooraf bepaalde indicatoren en geëvalueerd bij de halftijdse monitoring en de eindevaluatie. Op basis daarvan kan de deel-IMC maatregelen behouden, versterken, verfijnen, vervangen of nieuwe transversale maatregelen ontwikkelen, met als uitgangspunt: bouwen op wat werkt en bijsturen waar nodig.

5. EIGEN BIJDRAGE VAN DE DEELNEMENDE OVERHEDEN AAN EEN INTERFEDERAAL ACTIEPLAN

Een kernsterkte van het IKAD is dat het één gezamenlijke structuur combineert met ruimte voor specifieke accenten van de deelnemende overheden. **Elke overheid levert haar eigen bijdrage binnen een gedeeld kader, waardoor plannen herkenbaar verbonden zijn, maar toch aansluiten bij de eigen beleidsrealiteit**. Dankzij deze modulaire aanpak kunnen bijdragen worden toegevoegd, geactualiseerd of uitgebreid zonder het volledige Interfederaal Actieplan telkens te moeten heronderhandelen.

5.1. MODALITEITEN VAN BIJDRAGE

Het IKAD vertrekt van de vaststelling dat de deelnemende overheden niet allemaal in dezelfde fase of aan hetzelfde tempo kunnen aansluiten bij een Interfederaal Actieplan, in het bijzonder tegen racisme en ter bescherming van LGBTI+-rechten. Sommige actieplannen lopen al, andere bevinden zich nog in voorbereiding. Om die diversiteit te respecteren en tegelijk samenhang te garanderen, voorziet het IKAD verschillende manieren om bij te dragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

Optie 1. Integratie van bestaande plannen of maatregelen: overheden die al over relevante plannen of beleidsmaatregelen beschikken, kunnen die rechtstreeks integreren in een Interfederaal Actieplan (strijd tegen racisme/LGBTI+) zonder hun interne structuur te wijzigen. Die integratie kan volledig — wanneer een lopend thematisch plan inhoudelijk volledig overeenstemt — of selectief, via opname van concrete maatregelen uit bijvoorbeeld bredere gelijkekansen-, integratie- of diversiteitsplannen. Wanneer voor deze optie wordt gekozen, wordt expliciet aangegeven of de integratie volledig dan wel selectief gebeurt. Bij integratie wordt in het thematisch Interfederaal Actieplan verwezen naar het desbetreffende actieplan, zonder dat dit letterlijk wordt overgenomen. Enkel de kerngegevens (doelstellingen, scope, looptijd) en sleutelmaatregelen worden samengevat, zodat de link duidelijk is zonder dubbel werk te creëren.

Optie 2. Ontwikkeling van een nieuw plan of nieuwe strategie: overheden kunnen ervoor kiezen een nieuw thematisch plan (tegen racisme of voor LGBTI+-rechten) op te stellen als bijdrage aan een thematisch Interfederaal Actieplan. Wanneer voor deze optie wordt gekozen, wordt – net als voor optie 1 – in het thematisch Interfederaal Actieplan expliciet verwezen naar het nieuwe plan of de nieuwe strategie, zonder dat de volledige tekst wordt overgenomen. Enkel de kerngegevens (doelstellingen, scope, looptijd) en sleutelmaatregelen worden samengevat, zodat de link duidelijk is zonder dubbel werk te creëren.

Optie 3. Gerichte maatregelen zonder volledig plan: overheden kunnen zich beperken tot het ontwikkelen van nieuwe, gerichte maatregelen die aansluiten bij de thematiek van een Interfederaal Actieplan (strijd tegen racisme/LGBTI+), ook wanneer geen volledig plan wordt uitgewerkt. Wanneer voor deze optie wordt gekozen, worden de betrokken maatregelen volledig opgenomen in het thematisch Interfederaal Actieplan, aangezien er geen afzonderlijk plan is waarnaar kan worden verwezen.

Optie 4. Overgangsmodaliteit: wanneer plannen net zijn afgerond of een overheid zich tussen twee plancycli bevindt, biedt het IKAD een flexibele overgangsmodaliteit. In dat geval kan een intentieverklaring in het Interfederaal Actieplan worden opgenomen die timing en modaliteiten van de toekomstige bijdrage van de overheid vastlegt, zodat de continuïteit van de samenwerking bewaard blijft en nieuwe plannen of maatregelen later probleemloos kunnen instromen. Het Interfederaal Actieplan verwijst daarbij dus naar deze toekomstige bijdrage, zonder die al inhoudelijk uit te schrijven.

Hoewel het IKAD geen formele verplichting oplegt om één specifieke modaliteit te kiezen, **vormt actieve deelname de kern van het interfederale engagement**. In theorie zou een overheid kunnen beslissen om niet aan te sluiten binnen één van deze vormen van bijdrage, maar een dergelijke keuze zou de filosofie van het IKAD ondermijnen. **Het kader vertrekt immers vanuit het principe dat voor een thematisch Interfederaal Actieplan elke deelnemende overheid, binnen haar bevoegdheden, maatregelen ontwikkelt die aansluiten bij de specifieke realiteit van haar regio of beleidsniveau, en die worden aangevuld met gezamenlijke transversale maatregelen**. Alleen door deze dubbele inzet — overheidsspecifieke én gezamenlijke acties — kan een Interfederaal Actieplan uitgroeien tot een coherent en geloofwaardig geheel dat de gezamenlijke strijd tegen discriminatie weerspiegelt. **Ongeacht de gekozen modaliteit van deelname, draagt elke deelnemende overheid automatisch bij aan de uitvoering van de transversale maatregelen die door de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding worden vastgelegd.** Vanaf het moment dat een thematisch Interfederaal Actieplan officieel wordt gelanceerd, zijn deze transversale maatregelen van toepassing op alle deelnemende overheden, ongeacht hun individuele ritme of vorm van bijdrage. Dit waarborgt dat, los van de specifieke modaliteit, elke overheid bijdraagt aan de gemeenschappelijke hefbomen die de samenhang, zichtbaarheid en effectiviteit van het interfederale beleid versterken. **De gezamenlijke uitvoering van deze**

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

transversale maatregelen vormt zo het structurele minimumengagement dat alle deelnemende overheden bindt. Zo ontstaat een werkbaar evenwicht: differentiatie laat overheden toe om aan te sluiten vanuit hun reële beleidscontext, terwijl een bindende, gedeelde ondergrens via de transversale maatregelen samenhang verzekert. Het IKAD vermijdt daarmee zowel een vrijblijvende optelsom van losse initiatieven als uniforme rigiditeit, en creëert een eerlijk speelveld waarin elke overheid minstens het structurele minimumengagement opneemt en wordt aangemoedigd om verder te gaan via eigen initiatieven.

5.2. RICHTLIJNEN VOOR BIJDRAGE

Om de kwaliteit, transparantie en vergelijkbaarheid van de bijdragen te versterken, **wordt aanbevolen dat de deelnemende overheden bij de uitwerking van hun bijdrage aan een thematisch Interfederaal Actieplan een aantal basisvereisten respecteren**, met de kanttekening dat dit niet altijd haalbaar is voor overheden met reeds uitgewerkte plannen of maatregelen. De toepassing van deze structuur wordt daarom vooral aangemoedigd voor bijdragen in ontwikkeling.

Concreet worden maatregelen SMART geformuleerd—specifiek, meetbaar, acceptabel, realistisch en tijdsgebonden—en wordt per maatregel duidelijk vastgelegd wie verantwoordelijk is voor de uitvoering, welke partners betrokken zijn en op welke doelgroep men zich richt. De overheid geeft inzicht in de beschikbare middelen en uitvoeringscapaciteit en concretiseert acties en evaluatie op maatregelniveau aan de hand van indicatoren, tijdslijnen en evaluatiecriteria. Daarnaast stemmen overheden de timing van nieuwe of vernieuwde plannen af op de gemeenschappelijke cyclus van het Interfederaal Kader, zodat tussentijdse monitoring en evaluatie synchroon kunnen verlopen. De voortgang wordt gerapporteerd via de afgesproken rapportagestructuren, zodat alle gegevens vlot kunnen worden geïntegreerd in de gezamenlijke opvolging.

De in deze paragraaf beschreven richtlijnen zullen operationeel verankerd worden in een implementatienota die onder andere geharmoniseerde formats en sjablonen zal voorstellen voor de bijdragen van de overheden (zie verder).

6. SAMENWERKING ALS STRUCTURELE BOUWSTEEN

Samenwerking is een fundamentele bouwsteen van het IKAD. Ze is niet enkel een principe, maar een werkingsmechanisme dat de samenhang, effectiviteit en legitimiteit van het beleid versterkt. Binnen het IKAD krijgt samenwerking vorm via het interfederaal hoofdstuk, transversale maatregelen én de manier waarop de deelnemende overheden hun bijdragen ontwikkelen.

6.1. SAMENWERKINGEN IN BIJDRAGEN

Hoewel er meerdere vormen voor individuele bijdragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan mogelijk zijn, betekent dit niet dat samenwerkingen uitgesloten zijn – integendeel. Binnen het IKAD wordt samenwerking tussen deelnemende overheden expliciet beschouwd als één van de modaliteiten waarmee zij kunnen bijdragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan.

Twee of meer deelnemende overheden kunnen er op elk moment voor kiezen om samen gerichte maatregelen te ontwikkelen of te co-financieren binnen een thematisch Interfederaal Actieplan, zonder

dat dit een volledig gezamenlijk plan hoeft te zijn. Zulke samenwerkingen kunnen verschillende vormen aannemen, zoals: gezamenlijke studies of onderzoeksprojecten, gezamenlijke sensibiliseringscampagnes met een interregionale impact of projecten over de grenzen van bevoegdheden heen. In het thematisch Interfederaal Actieplan worden deze gezamenlijke maatregelen als zodanig aangeduid, met duidelijke rollen en verantwoordelijkheden.

6.2. SAMENWERKING MET HET MIDDENVELD

Het maatschappelijk middenveld is een cruciale partner in de strijd tegen discriminatie. Organisaties, verenigingen en ervaringsdeskundigen brengen signalen aan, formuleren aanbevelingen en helpen beleid te vertalen naar de dagelijkse realiteit van burgers. Het IKAD erkent deze rol expliciet en moedigt elke deelnemende overheid aan om het middenveld structureel en transparant te betrekken bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van hun bijdragen aan een thematisch Interfederaal Actieplan.

De concrete vorm van die samenwerking blijft de verantwoordelijkheid van elke overheid. Het IKAD formuleert daarbij een aantal aanbevelingen: participatie wordt bij voorkeur zo representatief en inclusief mogelijk georganiseerd (ook met aandacht voor kleinere of minder verankerde organisaties), overleg verloopt bij voorkeur transparant met duidelijke terugkoppeling over de verwerking van input, en samenwerking wordt waar mogelijk duurzaam uitgebouwd.

7. MONITORING EN EVALUATIE

Een doeltreffend beleid tegen discriminatie vraagt niet alleen duidelijke doelstellingen, maar ook een betrouwbaar systeem om voortgang te meten, te leren uit de uitvoering en bij te sturen. Daarom vormen monitoring en evaluatie een kernonderdeel van het IKAD: ze zorgen voor transparantie, versterken de samenhang tussen de deelnemende overheden en ondersteunen een continue kwaliteitsverbetering.

De opvolging gebeurt op twee niveaus die elkaar versterken. Elke overheid bewaakt de uitvoering en effecten van haar eigen plannen en maatregelen, terwijl op interfederaal niveau het gezamenlijke kader wordt opgevolgd: methodologie, governance, samenwerking en transversale maatregelen. Afspraken hierover maken deel uit van het interfederaal hoofdstuk van elk thematisch actieplan en zijn dus een structureel onderdeel van de samenwerking.

7.1. MONITORING EN EVALUATIE VAN DE EIGEN BIJDRAGE

Elke deelnemende overheid blijft verantwoordelijk voor de monitoring en evaluatie van haar eigen bijdrage aan het thematisch interfederaal actieplan. Voor de monitoring stelt zij een verslag op met minimaal doelstellingen, indicatoren, resultaten en leerpunten. Hiervoor wordt als onderdeel van de implementatienota (zie verder) **een gemeenschappelijk sjabloon** ontwikkeld, zodat rapportering wordt geharmoniseerd en de federale Cel Gelijke Kansen voor elke overheid vergelijkbare verslagen ontvangt die vlot kunnen worden geïntegreerd in één gezamenlijk overzicht.

Voor overheden die bijdragen via integratie van reeds lopende plannen of maatregelen (optie 1) of via een eigen nieuw plan of strategie (optie 2), is het niet de bedoeling monitoring en evaluatie dubbel uit te voeren. Bestaande monitorings- en evaluatiegegevens worden, via het sjabloon, samengevat in kerninformatie

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

(doelstellingen, indicatoren, belangrijkste resultaten en conclusies) die rechtstreeks kan worden overgenomen in het geïntegreerde verslag. Zo wordt voortgebouwd op wat al bestaat, zonder extra rapporteringslast.

Deelnemende overheden bezorgen hun monitoringsverslagen aan de federale Cel Gelijke Kansen, die 18 maanden na de lancering van het thematisch plan een geïntegreerd monitoringsrapport opstelt. Dat rapport wordt in de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding besproken en gevalideerd, bevat een stand van zaken per overheid, de status van de transversale en gezamenlijke maatregelen, een synthese van trends, uitdagingen en gezamenlijke leerpunten, en wordt publiek gemaakt.

Omdat de deelnemende overheden met verschillende plancycli werken, hanteert het IKAD het principe van eigen tempo binnen een gezamenlijk geheel. **Het eerste gezamenlijke monitoringsrapport verschijnt na 18 maanden op basis van wat op dat moment beschikbaar is en wordt vervolgens geactualiseerd zodra nieuwe gegevens instromen**. Voor overheden die nieuwe plannen of maatregelen ontwikkelen, wordt aanbevolen hun interne monitoring zoveel mogelijk op deze tijdslijn af te stemmen.

Voor de evaluatie geldt hetzelfde principe. Elke deelnemende overheid evalueert haar maatregelen, bij voorkeur met betrokkenheid van onafhankelijke evaluatoren, het middenveld of erkende gelijkheidsorganen. Ook hier wordt een gemeenschappelijk sjabloon voorzien, zodat kernbevindingen uit bestaande evaluaties (bij geïntegreerde plannen of maatregelen) eenvoudig kunnen worden vertaald naar een vergelijkbaar format. **Bij het aflopen van een thematisch Interfederaal Actieplan stelt de federale Cel Gelijke Kansen een geïntegreerd evaluatierapport op, gebaseerd op de beschikbare overheidsevaluaties.** Gezien de gefaseerde bijdragen levert iedere overheid minstens vier jaar na de lancering een tussentijdse evaluatie of synthese aan; volledige evaluaties die later volgen, worden in het gezamenlijke rapport verwerkt richting de volgende cyclus.

7.2. MONITORING EN EVALUATIE VAN HET INTERFEDERAAL KADER ZELF

Naast de thematische actieplannen wordt ook het IKAD als geheel gemonitord en geëvalueerd. De focus ligt daarbij op de werking van methodologie en governance, de coördinatie en samenwerking tussen de deelnemende overheden en de effectiviteit van de transversale maatregelen.

Als uitgangspunt wordt voorgesteld dat de monitoring van het kader gebeurt onder coördinatie van de federale Cel Gelijke Kansen, en dat de evaluatie bij voorkeur wordt uitgevoerd door een onafhankelijke instantie met inhoudelijke expertise. In dit voorstel wordt gestreefd naar een tussentijdse evaluatie circa 18 maanden na de goedkeuring van het IKAD en een eindevaluatie na vijf jaar. De resultaten worden in de deel-IMC besproken, met het oog op eventuele bijsturing van bouwstenen, methodologische afspraken of prioriteiten (behouden, verfijnen, actualiseren of aanvullen met nieuwe transversale maatregelen).

Dit monitorings- en evaluatiekader wordt voorgelegd aan de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding. De concrete afspraken over modaliteiten, timing en rolverdeling worden daar verder besproken en vervolgens verankerd in het interfederaal hoofdstuk. De implementatienota (zie verder) zal, na goedkeuring van dit voorstel in de deel-IMC, de praktische uitwerking en planning van de monitoring en evaluatie van het IKAD verder concretiseren.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

8. VAN CONCEPT NAAR UITVOERING

De overgang van concept naar uitvoering is het moment waarop de bouwstenen van het IKAD worden omgezet in concrete actie. Waar de vorige hoofdstukken het kader hebben gedefinieerd, beschrijft dit hoofdstuk **hoe het in de praktijk wordt toegepast**: hoe het kader formeel wordt goedgekeurd, hoe de implementatie wordt georganiseerd en hoe de overheden gefaseerd aansluiten, in lijn met hun eigen plancyclus.

8.1. VOORSTELLING EN FORMELE GOEDKEURING

De formele uitvoering van het IKAD start met de eerste bijeenkomst van de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding op 17 december 2025. Deze bijeenkomst vormt de eerste mijlpaal in de overgang van concept naar uitvoering.

Tijdens deze zitting worden:

- de conceptnota voor het Interfederaal Kader voor Actieplannen tegen Discriminatie (IKAD) toegelicht en besproken;
- de drie voorgestelde niet-thematische transversale maatregelen voorgesteld en besproken;
- de twee prioritaire thematische trajecten bevestigd (het Interfederaal LGBTI+-actieplan en het Interfederaal Actieplan tegen Racisme);
- gezamenlijk beoordeeld of er, bovenop de drie vaste maatregelen, bijkomende thematische transversale maatregelen nodig zijn voor één of beide prioritaire thema's;
- de federale Cel Gelijke Kansen formeel gemandateerd om een implementatienota uit te werken.

Op basis van de uitwisseling in de deel-IMC wordt de conceptnota – en, waar nodig, de set transversale maatregelen – verfijnd. De implementatienota vormt de vertaalslag van het IKAD naar operationele afspraken tussen de deelnemende overheden. Ze bevat: het voorstel van interfederaal hoofdstuk, formats voor de bijdragen van de deelnemende overheden, een voorstel voor (eventuele) bijkomende thematische transversale maatregelen, de governance-afspraken, afspraken inzake monitoring, evaluatie en rapportering en een concrete planning voor de toepassing op de twee prioritaire thema's.

De volgende mijlpaal is de formele validatie van het IKAD als methodologisch kader, de drie transversale maatregelen en de implementatienota. **Tegelijk geven de deelnemende overheden aan volgens welke modaliteiten zij zullen bijdragen aan de thematische actieplannen**.

Na de validatie ontstaat het gedeeld engagement voor: de systematische toepassing van het IKAD op de prioritaire actieplannen; de uitvoering van de transversale maatregelen; de inzet van de nodige beleidsmatige en administratieve capaciteit per overheid.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

8.2. EERSTE CONCRETE TOEPASSING VAN HET IKAD

INTERFEDERAAL LGBTI+-ACTIEPLAN (2026–2030)

Internationale en Europese ontwikkelingen hebben LGBTI+-rechten de voorbije jaren expliciet op de agenda geplaatst. De VN-resoluties en de Yogyakarta-beginselen bevestigen dat de bescherming van LGBTI+-personen integraal deel uitmaakt van de mensenrechten. De Europese Commissie vraagt in haar LGBTI+ Equality Strategies (2020–2025 en 2026–2030) expliciet om nationale actieplannen met meetbare doelstellingen en transparante rapportering. In België hebben federale overheid, gewesten en gemeenschappen sinds 2013 eigen LGBTI+-actieplannen ontwikkeld. Die leverden belangrijke vooruitgang op, maar liepen volgens uiteenlopende tijdslijnen en structuren, wat coherente opvolging en rapportering bemoeilijkte. Aangezien veel planperiodes aflopen in 2025, biedt 2026 een natuurlijk scharniermoment om de volgende generatie beleid te verankeren in één gemeenschappelijk kader. Het Interfederaal LGBTI+-actieplan wordt daarmee de eerste concrete toepassing van het IKAD en de gelegenheid om aan te tonen dat samenwerking over bevoegdheidsniveaus heen zowel haalbaar als meerwaarde-creërend is. Er wordt gestreefd naar een gezamenlijke lancering van het Interfederaal LGBTI+-actieplan **rond 17 mei 2026 (IDAHOT)**.

INTERFEDERAAL ACTIEPLAN TEGEN RACISME (2026–2030)

De vraag naar een nationaal of interfederaal actieplan tegen racisme loopt al meer dan twintig jaar. België engageerde zich hiertoe in de Durbanverklaring en het daaropvolgende actieprogramma (2001), een engagement dat in opeenvolgende internationale evaluaties werd herhaald (UPR, ECRI, CERD). Het EU-actieplan tegen racisme 2020–2025, dat vanaf 2026 wordt vernieuwd, vraagt eveneens om geïntegreerde nationale actieplannen. Op de verschillende bestuursniveaus bestaan reeds actieplannen tegen racisme, maar vaak met beperkte onderlinge afstemming. De 25ste verjaardag van de Durbanverklaring in september 2026 creëert een symbolisch en beleidsmatig momentum om deze initiatieven te verbinden binnen één interfederaal geheel. Het Interfederaal Actieplan tegen Racisme maakt van afzonderlijke initiatieven een gezamenlijke strategie met duidelijke verantwoordelijkheden, gedeelde opvolging en internationale zichtbaarheid. Er wordt gestreefd naar een gezamenlijke lancering rond **8 september 2026**.

Beide plannen volgen dezelfde opbouw: een gemeenschappelijk interfederaal hoofdstuk, de overeengekomen transversale maatregelen – al dan niet thematisch aangevuld, en de integratie van de eigen bijdragen van de deelnemende overheden. Overheden met een lopend plan of maatregelen kunnen meteen integreren; anderen sluiten aan zodra hun bijdrage beschikbaar is. Deze gefaseerde aanpak zorgt ervoor dat deelnemende overheden kunnen aansluiten op hun eigen tempo, zonder de voortgang van het geheel te vertragen. Concreet zullen beide Interfederale Actieplanen bij de officiële lancering dus nog maar enkele bijdragen bevatten, maar worden geleidelijk aangevuld naarmate andere overheden hun bijdrage ontwikkelen. De plannen moeten dus niet worden gezien als statische documenten, maar als een dynamisch geheel dat zich ontwikkelt in functie van de realiteit van de deelnemende overheden. Beide plannen volgen tevens dezelfde methodologie voor monitoring en evaluatie zoals eerder vastgelegd: tussentijdse rapportering na ongeveer 18 maanden en eindevaluatie in 2030. De resultaten worden binnen de deel-IMC besproken en gebruikt om het IKAD te verfijnen voor de volgende cyclus.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

8.3. UITVOERING EN OPVOLGING BIJ ROTEREND VOORZITTERSCHAP

Het vormgeven en uitvoeren van de thematische actieplannen en de transversale maatregelen veronderstelt **een nauwe samenwerking tussen de betrokken administraties van alle deelnemende overheden**. De implementatienota wordt daarbij niet alleen een referentie voor de politieke besluitvorming, maar ook een werkdocument voor de administraties. Via deze gezamenlijke administratieve inzet wordt de interfederale samenwerking in de praktijk verankerd en kan het IKAD effectief worden toegepast.

Het voorzitterschap van de deel-IMC Gelijke Kansen roteert tussen overheden. **Omdat het IKAD voorziet in meerjarige samenwerking en doorlopende opvolging, wordt de continuïteit in uitvoering en monitoring verzekerd door twee structurele elementen**:

- Centrale coördinatie door de federale Cel Gelijke Kansen: de federale Cel Gelijke Kansen fungeert als permanent secretariaat en bewaakt de consistente toepassing van het IKAD en de uitvoering van de thematische Interfederale Actieplannen tegen discriminatie, ongeacht welke overheid het voorzitterschap waarneemt. Informatie, monitoring, rapportering en documentbeheer blijven hierdoor op één plaats geborgd.
- Vastgelegde mijlpalen in de agenda van de deel-IMC: het kader voorziet verplichte momenten voor voortgangsrapportage. Deze vaste ritmiek maakt de processen minder afhankelijk van organisatorische verschillen tussen opeenvolgende voorzitters.

Deze dubbele verankering garandeert dat actieplannen, rapportering en afstemming binnen de deel-IMC doorlopen volgens de afgesproken planning.

Deze mechanismen vormen ook de brug naar **de indicatieve tijdslijn**, waarin de mijlpalen worden weergegeven. De precieze planning zal verder verfijnd worden in de implementatienota en via afstemming binnen de deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding. Die tijdslijn vormt tegelijk de opmaat naar het afsluitende hoofdstuk 10, dat dieper ingaat op **de communicatiestrategie** die nodig is om deze gezamenlijke inspanning zichtbaar en herkenbaar te maken.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

9. INDICATIEVE TIJDSLIJN

MIJLPAAL	HOE	TIJDSTIP	DOELSTELLING
FASE 1 – Goedkeuring			
Eerste deel-IMC Gelijke Kansen en Racismebestrijding	Fysieke bijeenkomst deel-IMC	17.12.25	Voorstelling en bespreking conceptnota IKAD en de 3 transversale maatregelen. Validatie van prioritaire thema's (LGBTI+, Racisme) en beoordeling noodzaak thematische transversale maatregelen. Mandatering federale Cel Gelijke Kansen voor de opmaak van de implementatienota.
Validatie	IKW & elektronische procedure	13.02.26 *(voor krokusreces)*	Formele validatie IKAD, 3 transversale maatregelen en implementatienota (met inbegrip van eventueel voorstel aanvullende thematische transversale maatregelen). Deelnemende overheden geven aan volgens welke modaliteiten ze zullen bijdragen aan de thematische actieplannen (LGBTI+, Racisme).
FASE 2 – Concrete toepassing			
IKW & elektronische procedure		Februari – April 2026	Bespreking voorstel Interfederaal LGBTI+-actieplan (interfederaal hoofdstuk, transversale maatregelen)
Validatie Interfederaal LGBTI+-actieplan = officiële lancering	Fysieke bijeenkomst deel-IMC	17.05.26 *(15 of 18 mei)*	De deel-IMC valideert het interfederaal hoofdstuk en de transversale maatregelen van het Interfederaal LGBTI+-actieplan, waarna het plan officieel wordt gelanceerd, met inbegrip van de bijdragen van de overheden die daartoe klaar zijn. Andere overheden kunnen vanaf dan, volgens eigen tempo, hun bijdrage integreren.
IKW & elektronische procedure		Mei – Juli 2026	Bespreking voorstel Interfederaal Actieplan tegen Racisme (interfederaal hoofdstuk, transversale maatregelen)
Validatie Interfederaal Actieplan tegen Racisme = officiële lancering	Fysieke bijeenkomst deel-IMC	08.09.26	De deel-IMC valideert het interfederaal hoofdstuk en de transversale maatregelen van het Interfederaal Actieplan tegen Racisme, waarna het plan officieel wordt gelanceerd, met inbegrip van de bijdragen van de overheden die daartoe klaar zijn. Andere overheden kunnen vanaf dan, volgens eigen tempo, hun bijdrage integreren.
FASE 3 - Uitvoering			
Coördinatie door de federale Cel Gelijke Kansen		Vanaf de officiële lancering	Gezamenlijke uitvoering transversale maatregelen van beide Interfederale Actieplannen.
		Afhankelijk van eigen planning	De deelnemende overheden voeren hun eigen bijdrage aan de actieplannen uit.
FASE 4 – Monitoring & Evaluatie			
Tussentijdse monitoring IKAD & actieplannen	Fysieke bijeenkomst deel-IMC	18m na de officiële lancering	Geconsolideerde monitoringsverslagen worden gevalideerd door de deel-IMC.
Eindevaluaties actieplannen	Fysieke bijeenkomst deel-IMC	2030	Geconsolideerde evaluatieverslagen worden gevalideerd door de deel-IMC.
Eindevaluatie IKAD	Fysieke bijeenkomst deel-IMC	2031	Eindevaluatie van het IKAD wordt gevalideerd door de deel-IMC.

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be

10. COMMUNICATIE

Communicatie is een essentiële bouwsteen van het IKAD. **Ze maakt de gezamenlijke ambitie zichtbaar en versterkt de samenhang tussen de bijdragen van de deelnemende overheden**. De communicatiestrategie steunt op **drie kernprincipes**:

1. **Samenhang en herkenbaarheid**
   Alle communicatie over het IKAD en de thematische Interfederale Actieplannen vertrekt vanuit één gemeenschappelijke identiteit, met een gedeelde visuele lijn, consistente taal en herkenbare boodschap. Zo blijven de verschillende thema's en bijdragen van de overheden duidelijk onderdeel van één groter geheel.
2. **Gedeeld eigenaarschap**
   Communicatie is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de federale overheid en de deelstaten. Elke deelnemende overheid communiceert over haar eigen initiatieven, maar binnen een afgesproken kader, zodat boodschappen elkaar versterken in plaats van versnipperen.
3. **Transparantie en zichtbaarheid**
   Informatie over doelstellingen, voortgang, monitoring en evaluatie wordt publiek toegankelijk gemaakt voor burgers, middenveld en internationale partners. Evaluatiecriteria, indicatoren en resultaten worden zo helder mogelijk gecommuniceerd.

Gezien de gefaseerde instroom van de eigen bijdragen van de deelnemende overheden is een **geïntegreerde communicatiestrategie** noodzakelijk. Gezamenlijke communicatiemomenten worden voorzien bij belangrijke mijlpalen, zoals:

- de goedkeuring van het IKAD;
- de lancering van de thematische plannen;
- de integratie van nieuwe bijdragen;
- de publicatie van monitoring- en evaluatierapporten.

Deze vaste momenten vergroten de publieke zichtbaarheid en tonen de voortgang op een coherente manier.

De federale Cel Gelijke Kansen coördineert de uitvoering van de communicatiestrategie, in nauwe samenwerking met de verschillende overheden. De deel-IMC fungeert als overlegplatform voor communicatierichtlijnen, gezamenlijke momenten en woordvoering. Om samenhang te waarborgen wordt één gemeenschappelijke visuele identiteit ontwikkeld (logo's, kleurgebruik, typografie, toon en inclusieve taal), aangevuld met afspraken over meertaligheid en toegankelijke communicatie. Deze lijn geldt voor alle communicatiemiddelen, van rapporten en persberichten tot digitale publicaties. Een centrale digitale toegangspoort, gecoördineerd door de federale Cel Gelijke Kansen, bundelt alle informatie over: thematische actieplannen en bijdragen van de deelnemende overheden; transversale maatregelen; monitorings- en evaluatierapporten; tijdslijnen en betrokken partners. Dit platform heeft een dubbele functie: intern als werkinstrument voor coördinatie en kennisdeling, extern als publiek loket dat transparante toegang biedt tot de Belgische aanpak.

De afspraken over communicatie worden, samen met die over uitvoering, monitoring en evaluatie, expliciet opgenomen in **het interfederaal hoofdstuk** van elk thematisch Interfederaal Actieplan.

***

Cellule Égalité des Chances ● Cel Gelijke Kansen ● Equal Opportunities Team
SPF Justice ● FOD Justitie
Bd de Waterloo, Waterloolaan 115
1000 Bruxelles/Brussel ● equal@just.fgov.be